

give reguleringsfradrag på grundlag af skattebetalingen i den foregående indkomstperiode. Såfremt en skatteberegning med reguleringsfradrag er mere fordelagtig for enken eller enkemanden end en „enkeansættelse“ uden reguleringsfradrag, kan den pågældende undlade at begære nedsættelse efter § 2 B, stk. 3.

Til § 4.

Som omtalt i bemærkningerne til § 3 er der ved reglerne om reguleringsfradrag for skatteåret 1968-69 og det foreslåede reguleringsfradrag for skatteåret 1969-70 taget stilling til den kompensation, som i forbindelse med ophævelsen af skattefradragets reglen bør gives skatteydere, der i indkomstårene 1967 og 1968 går glip af et særlig stort skattefradrag.

Lovforslagets § 4 angår tilfælde, hvor personer eller dødsboer i et senere indkomstår betaler skat for skatteåret 1967-68 eller tidligere skatteår. I udskrivningsskalaerne for disse ældre skatteår var marginalskatteprocenterne højere end de — under forudsætning af et uforandret udskrivningsbehov — ville være, såfremt der ikke skulle tages hensyn til den dagældende skattefradagsregel. Lovforslagets § 4 har til formål at give en vis kompensation til skatteydere, der efter udgangen af indkomståret 1968 betaler skat for disse ældre skatteår. Begrundelsen herfor er, at disse skatteydere nu går glip af det skattefradrag, som udskrivningsskalaerne for disse skatteår forudsatte.

Det drejer sig dels om tilfælde, hvor skatteyderen efter udgangen af indkomståret 1968 skal efterbetale skat for skatteåret 1967-68 eller tidligere, dels om tilfælde, hvor henstands- eller restancebeløb vedrørende disse ældre skatteår betales efter udgangen af indkomståret 1968. Reglerne er udformet under hensyntagen til, hvilke oplysninger skattemyndighederne i forvejen har en forholdsvis let adgang til i de forskellige typer af sager.

§ 4, stk. 1, angår tilfælde, hvor en skatteefterbetaling alene omfatter indkomstskat og folkepensionsbidrag, og hvor der er opgjort en indkomstdifference for de år, sagen vedrører. Forudsat, efterbetalingen sker i medfør af en afgørelse, der er truffet efter udløbet af det indkomstår, der ligger til grund for skatteåret 1969-70, skal skattemyndighederne i disse tilfælde opgøre den for lidt betalte skat efter udskrivningsreglerne for de pågældende skatteår og beregne en eventuel bøde efter kontrollovens § 13 eller tillæg efter statskattelovens § 43 på grundlag af denne opgørelse. Selve den for lidt betalte skat skal imidlertid nedsættes, fordi skatteyderen ikke får det skattefradrag, som var forudsat, da disse udskrivningsregler blev fastsat. Den for lidt

betalte skat skal derfor omregnes til en ligevægtsskat på følgende måde:

$$\text{Indkomstdiff. i alt.} \times \frac{\text{For lidt betalt skat}}{\text{Indkomstdiff.} + \text{for lidt betalt skat.}}$$

Eksempel.

Under efterbetalingssagen er det lagt til grund, at de skattepligtige indkomster for skatteårene 1960-61—1966-67 inkl. i alt bør forhøjes med en indkomstdifference på 100.000 kr.

Efter udskrivningsreglerne for de nævnte skatteår udgør den for lidt betalte skat af indkomstdifferencen i alt 70.000 kr. Efter forslaget skal skatteyderen dog kun efterbetale en ligevægtsskat, der beregnes således:

$$100.000 \times \frac{70.000}{100.000 + 70.000} = 41.176 \text{ kr.}$$

§ 4, stk. 3, angår tilfælde, hvor skatteyderen skal efterbetale formueskat i forbindelse med en efterbetaling af indkomstskat som nævnt i stk. 1, og hvor der er opgjort en indkomstdifference for de pågældende skatteår. I sådanne tilfælde skal den for lidt betalte indkomstskat omregnes til ligevægtskat efter den fremgangsmåde, der er omtalt foran. Den for lidt betalte formueskat skal efter forslaget nedsættes med et beløb, der svarer til ligevægtskattesatsen ganget med det for lidt betalte beløb.

§ 4, stk. 4, angår tilfælde, hvor skatteyderen i henhold til en afgørelse, der er truffet efter udgangen af indkomståret 1968, skal efterbetale indkomst- eller formueskat for skatteåret 1967-68 eller tidligere skatteår, men hvor der ikke er opgjort en indkomstdifference. Det drejer sig om de forholdsvis få tilfælde, hvor en efterbetaling alene angår formueskat, eller skyldes berigtigelse af beregningsfejl o. lign. I sådanne tilfælde foreslås det, at ligningsrådet skal kunne tillade en beregning med successive skattefradrag, så skatteyderen stilles, som om skatten fra først af var pålignet med det rigtige beløb og betalt til de sædvanlige forfaldstider. Foreligger der forhold, som medfører, at ligningsrådets tilladelse ikke kan opnås, vil § 4, stk. 5, finde anvendelse. Det kan der f. eks. blive tale om, hvis der foreligger forsøg på skatteunddragelse.

§ 4, stk. 5, angår andre tilfælde end de før nævnte, hvor skat for skatteåret 1967-68 eller tidligere betales efter udgangen af indkomståret 1968. Det vil i reglen dreje sig om betaling af skatterestancer eller skattebeløb, hvormed skatteyderen har haft henstand.

I modsætning til, hvad der gælder i de foran omtalte efterbetalingssager, vil der i disse tilfælde ikke foreligge en opgørelse over de indkomstbeløb, hvoraf de pågældende skattebeløb er beregnet. Fremgangs-